

Դանիելի Գիրքը — Հարյուր երեսուներեքերորդը

Մարգարեական գորելենի բացահայտում. դիտարկումներ 144,000-ի կնքման ժամանակի վերաբերյալ

Jeff Pippenger

2024-03-13

Բոլոր մարգարեները համամիտ են միմյանց հետ, և նրանք բոլորն էլ առավել որոշակիորեն վկայում են աշխարհի վախճանի մասին, քան այն օրերի, որոնցում իրենք ապրեցին: Նրանց վկայությունը պետք է կիրառվի մարգարեական այն ժամանակաշրջանում, որը հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակն է, որովհետև յուրաքանչյուր տեսիլքի ներգործությունը հենց այնտեղ է տեղի ունենում: Եսայիան, վեցերորդ գլխում, տեսիլքով իրավունք ստացավ ներս նայելու Սրբությունների Սուրբը՝ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակաշրջանում, որտեղ նա տեսավ Աստծո փառքը: Մենք գիտենք, որ դա 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից հետո էր, որովհետև նա երրորդ խոսքում լսեց հրեշտակներին, որոնք հայտարարում էին, որ այն ժամանակ երկիրը լի էր Նրա փառքով:

«Երբ Աստված պատրաստվում էր Եսայիային ուղարկել Իր ժողովրդին պատգամով, նախ Նա մարգարեին թույլ տվեց տեսիլքով հայել Սրբաբանի սրբոց սրբոցը: Հանկարծ տաճարի դարպասն ու ներքին վարագույրը կարծես բարձրացան կամ մի կողմ քաշվեցին, և նրան թույլ տրվեց ներս նայել՝ դեպի սրբոց սրբոցը, ուր անգամ մարգարեի ոտքերը չէին կարող մտնել: Նրա առջև բացվեց Եհովայի տեսիլքը՝ բարձր ու վերամբարձ գահի վրա նստած, մինչդեռ Նրա փառքի քղանցքը լցնում էր տաճարը: Գահի շուրջը սերովբեներ կային՝ որպես պահապաններ մեծ Թագավորի շուրջ, և նրանք արտացոլում էին այն փառքը, որ շրջապատում էր իրենց: Երբ նրանց օրհնության երգերը հնչում էին երկրպագության խորաձայն հնչյուններով, դարպասի սյուները դողում էին, ասես երկրաշարժից սասանված: Մեղքով չապականված շուրթերով այս հրեշտակները հեղում էին Աստծո փառաբանությունները: «Սուրբ, սուրբ, սուրբ է Ձորաց Տերը,— աղաղակում էին նրանք,— ամբողջ երկիրը լի է Նրա փառքով»: [Տե՛ս Isaiah 6:1–8:]»

«Գահի շուրջը գտնվող սերովբեները, Աստծո փառքը տեսնելով, այնքան են լցված երկյուղած ակնածանքով, որ մի ակնթարթ անգամ հիացմունքով չեն նայում իրենց վրա: Նրանց գովասանքը Ձորաց Տիրոջ համար է: Երբ նրանք նայում են դեպի ապագան, երբ ամբողջ երկիրը պիտի լցվի Նրա փառքով, հաղթական օրհներգը մեկը մյուսին է արձագանքում մեղեդային երգեցողությամբ. «Սուրբ, սուրբ, սուրբ է Ձորաց Տերը»: Նրանք լիովին բավականացած են Աստծուն փառավորելով. բնակվելով Նրա ներկայության մեջ, Նրա հավանության ժպիտի ներքո, այլևս ոչինչ չեն ցանկանում: Նրա պատկերը կրելով, Նրա կամքը կատարելով, Նրան երկրպագելով՝ նրանք հասնում են իրենց բարձրագույն ձգտմանը»: Gospel Workers, 21.

Եսայու հետ համամիտ՝ Եզեկիել մարգարեին ևս թույլ տրվեց տեսնել Սրբությունների Սրբոցը: Եզեկիելի տեսիլքը սկսվեց առաջին գլխի առաջին համարում:

Եվ եղավ երեսուներորդ տարում, չորրորդ ամսում, ամսվա հինգերորդ օրը, երբ ես Քեբար գետի մոտ գերիների մեջ էի, երկինքները բացվեցին, և ես Աստծու տեսիլքներ տեսա: Եզեկիել 1:1.

Նրա տեսիլքը շարունակվում է գլուխներով, և դա ութերորդ և իններորդ գլուխներում եղած նույն տեսիլքի շարունակությունն է, որը նույնականացնում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումը: Մենք դա գիտենք նրա խնամքով տրված վկայությամբ:

Եվ եղավ վեցերորդ տարում, վեցերորդ ամսում, ամսվա հինգերորդ օրը, երբ ես նստած էի իմ տանը, և Հուդայի երեցները նստած էին իմ առաջ, որ այնտեղ Տեր Աստծու ձեռքն իջավ ինձ վրա: Այնժամ ես տեսա, և ահա՝ մի նմանություն՝ կրակի երևույթի պես. նրա մեջքի երևույթից վար՝ կրակ, և նրա մեջքից վեր՝ փայլքի երևույթի պես, ինչպես սաթի գույնը: Եվ նա ձեռքի կերպարանք մեկնեց ու բռնեց իմ գլխի մի փունջ մազից, և Հոգին ինձ բարձրացրեց երկրի ու երկնքի միջև և Աստծու տեսիլքներով ինձ տարավ Երուսաղեմ՝ դեպի ներքին դարպասի մուտքը, որ նայում է դեպի հյուսիս, որտեղ նախանձ շարժող նախանձի պատկերի աթոռն էր: Եվ ահա, Իսրայելի Աստծու փառքն այնտեղ էր՝ այն տեսիլքի համաձայն, որ ես տեսել էի դաշտում: Եզեկիել 8:1-4.

Ութերորդ և իններորդ գլուխների տեսիլքը, որը նույնացնում է այն երկու դասերը, որոնք ձևավորվում են հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ընթացքում, եղել է «այն տեսիլքի համաձայն, որ» Եզեկիելը տեսել էր «դաշտում»: Այն տեսիլքը, որ նա տեսել էր դաշտում, նույնացվում է երրորդ գլխում:

Եվ այնտեղ Տիրոջ ձեռքը ինձ վրա էր. և Նա ինձ ասաց. «Վե՛ր կաց, դո՛ւրս եկ հարթավայրը, և այնտեղ Ես քեզ հետ պիտի խոսեմ»: Այն ժամանակ ես վեր կացա և դուրս եկա հարթավայրը. և ահա այնտեղ կանգնած էր Տիրոջ փառքը՝ ինչպես այն փառքը, որ տեսել էի Քեբար գետի մոտ. և ես ընկա երեսիս վրա: Եզեկիել 3:22, 23.

Եզեկիելի «դաշտավայրի» տեսիլքը նույնն էր, ինչ այն «փառքը, որ» Եզեկիելը «տեսավ Քեբար գետի մոտ», և դա առաջին գլխի, առաջին համարի տեսիլքն էր: Իններորդ գլխի կնիքադրության տեսիլքը և «դաշտավայրի» տեսիլքը պարզապես Քեբար գետի տեսիլքի շարունակություններն էին: Դա Աստծո փառքի տեսիլքն էր Սրբոց Սրբոցում՝ հարյուր քառասունչորս հազարի կնիքադրման ժամանակ, ինչպես որ Եսայիայի տեսիլքն էլ էր: Եսայիայի տեսիլքը նույնականացնում էր Աստծո գործը՝ կնիքադրման ժամանակ պատգամաբերներ բարձրացնելու վերաբերյալ, իսկ երկրորդ և երրորդ գլուխներում Եզեկիելը նույն այդ գործը նույնացնում է Եսայիայից ավելի մանրամասն, որովհետև նա պատկերում է մի պատգամաբեր, որը պետք է պատգամ տանի Լաոդիկեական աղվենտիզմին, և որպեսզի նա հասկանա այն պատգամը, որ պետք է տանի այն ապստամբ ժողովրդին, որի կողքով անցնում են, Եզեկիելին հրամայվում է ուտել այն փոքրիկ գիրքը, որ հրեշտակի ձեռքում էր, երբ Նա իջավ 2001 թվականի սեպտեմբերի

11-ին:

Եվ նա ասաց ինձ. «Մարդո՛ւ որդի, կեր այն, ինչ որ գտնում ես. կեր այս մատյանը և գնա՛, խոսի՛ր Իսրայելի տան հետ»։ Եվ ես բացեցի իմ բերանը, և նա ինձ կերցրեց այդ մատյանը։ Եվ ասաց ինձ. «Մարդո՛ւ որդի, թող քո որովայնը ուտի և քո ընդերքը լցվի այս մատյանով, որ ես տալիս եմ քեզ»։ Այն ժամանակ ես կերա այն, և այն իմ բերանում քաղցր էր ինչպես մեղր։ Եվ նա ասաց ինձ. «Մարդո՛ւ որդի, գնա՛, մտի՛ր Իսրայելի տան մոտ և նրանց իմ խոսքերն ասա՛ : Որովհետև դու չես ուղարկվում օտար լեզու և դժվար խոսվածք ունեցող ժողովրդի մոտ, այլ Իսրայելի տան մոտ. ոչ թե շատ ժողովուրդների մոտ, որոնք օտար լեզու և դժվար խոսվածք ունեն, որոնց խոսքերը դու չէիր հասկանա։ Անշուշտ, եթե քեզ նրանց մոտ ուղարկած լինեի, նրանք քեզ կլսեին։ Բայց Իսրայելի տունը քեզ չի լսի, որովհետև նրանք ինձ չեն լսում, որովհետև Իսրայելի ամբողջ տունը անամոթադեմ և կարծրասիրտ է։ Ահա, ես քո երեսը նրանց երեսների դեմ գորացրի, և քո ճակատը՝ նրանց ճակատների դեմ։ Կայծքարից ավելի կարծր ադամանդի պես ես քո ճակատը դարձրի. մի՛ վախեցիր նրանցից և մի՛ զարհուրիր նրանց դեմքերից, թեև նրանք ապստամբ տուն են»։ Եզեկիել 3:1–9.

Աստվածաշնչում հեթանոսը օտարական է, և օտարականը խոսում է օտար լեզվով։ Եզեկիելը ուղարկվեց ժամանակակից Իսրայելի տունը, որը կնքման ժամանակում Լառդիկիայի Յոթներորդ օրվա ադվենտիստական եկեղեցին է, և որը շրջանցվում է։ Հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակի լուրը Աստծո եկեղեցու համար է, որը նախ դատվում է, ապա՝ շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, Հայտնության տասներորդ գլխի երկրորդ ձայնը Աստծո հեթանոս հոտին Բաբելոնից դուրս է կանչում։ Երբ Եսայիան, վեցերորդ գլխում, ներկայացնում է նրանց, ովքեր ընդունում են ապստամբ տան մոտ Լառդիկիայի լուրով ուղարկվելու կոչումը, նրան նախապես զգուշացվում է, որ նրանք այնպիսի ժողովուրդ են, որ տեսնելով՝ չեն ընկալում, և լսելով՝ չեն հասկանում։ Եսայիան արձանագրում է հենց այն բնութագիրը, որը Հիսուս մեջբերեց Եսայիայի վեցերորդ գլխից, երբ այդ նույն բնութագիրը վերագրեց Քրիստոսի պատմության ընթացքում շրջանցվող վիճաբանող հրեաներին։

Տասներկուերորդ գլխում Եզեկիելը նույնպես գործածում է հենց նույն տերմինաբանությունը՝ այդպիսով հատկապես Տասներկուերորդ գլուխը տեղադրելով հարյուր քառասունչորս հազարի կնիքադրման ժամանակի մեջ։

Եվ Տիրոջ խոսքը եղավ ինձ՝ ասելով. «Մարդո՛ւ որդի, դու բնակվում ես ապստամբ տան մեջ, որոնք աչքեր ունեն տեսնելու, բայց չեն տեսնում, ականջներ ունեն լսելու, բայց չեն լսում, որովհետև նրանք ապստամբ տուն են»։ Եզեկիել 12:1, 2.

Եզեկիելի տասներկուերորդ գլուխը նույնականացնում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակը, և այդպես վարվելով՝ անդրադառնում է կեղծ վերջին անձրևի պատգամին, որ ներկայացվում է Եփրեմի հարբեցողների կողմից, որոնք իշխում են Երուսաղեմի ժողովրդի վրա՝ այն հարբեցողների, որոնք անկարող են կարդալ կնքված գիրքը։ Նրանց կեղծ վերջին անձրևի պատգամը հիմնված է Աստծո Խոսքի մարգարեական տեսիլքները հեռավոր ապագայի մեջ տեղափոխելու վրա։

Երրորդից մինչև տասնհինգերորդ համարներում Եզեկիելին հրահանգվում է պատկերել Աստծո ժողովրդի՝ Բաբելոնում գերության գնալը: Բաբելոնյան գերությունը ներկայացնում է շուտով գալիք կիրակնօրյա օրենքը, իսկ ապա՝ տասնվեցերորդից մինչև քսաներորդ համարներում, նա մատնանշում է այն սովը, որ ուղեկցում է քաղաքների կործանմանը, որն սկսվում է մեծ երկրաշարժի ժամին, և որը շուտով գալիք կիրակնօրյա օրենքն է: Այդ ճգնաժամային ժամանակահատվածում գյուղական կյանքի առավելություններն այնտեղ ներկայացված են, իսկ ապա՝ քսանմեկերորդից մինչև քսանութերորդ համարներում, մենք ունենք այն հատվածը, որը Միլլերիտական պատմության մեջ ճանաչվեց որպես ներկա ճշմարտություն: Այդ հատվածը բառ առ բառ մեջբերված է «Մեծ պայքար» գրքում՝ գրքում Միլլերիտական պատմության նկարագրության մեջ:

Եվ Տիրոջ խոսքը եկավ ինձ՝ ասելով. «Մարդո՛ւ որդի, ի՞նչ է այն առակը, որ դուք ունեք Բաբելոնի երկրում՝ ասելով. “Օրերը երկարաձգվում են, և ամեն տեսիլք ձախողվում է”: Ուստի ասա՛ նրանց. Այսպես է ասում Տեր Աստվածը. Ես դադարեցնելու եմ այս առակը, և այլևս այն որպես առակ չեն գործածի Բաբելոնում. այլ ասա՛ նրանց. “Օրերը մոտ են, և ամեն տեսիլքի կատարումը”: Որովհետև այլևս չի լինելու ոչ մի ունայն տեսիլք և ոչ մի շողոքորթ գուշակություն Բաբելոնի տան մեջ: Որովհետև Ես եմ Տերը. Ես պիտի խոսեմ, և այն խոսքը, որ պիտի խոսեմ, պիտի կատարվի. այն այլևս չի երկարաձգվի. որովհետև ձեր օրերում, ո՛վ ապստամբ տուն, Ես պիտի ասեմ խոսքը և պիտի կատարեմ այն»,— ասում է Տեր Աստվածը: Եվ դարձյալ Տիրոջ խոսքը եկավ ինձ՝ ասելով. «Մարդո՛ւ որդի, ահա Բաբելոնի տան մարդիկ ասում են. “Այն տեսիլքը, որ նա տեսնում է, շատ օրերի համար է, որ գալու են, և նա մարգարեանում է հեռու ժամանակների մասին”: Ուստի ասա՛ նրանց. Այսպես է ասում Տեր Աստվածը. Իմ խոսքերից և ոչ մեկը այլևս չի երկարաձգվի, այլ այն խոսքը, որ Ես ասել եմ, պիտի կատարվի»,— ասում է Տեր Աստվածը: Եզեկիել 12:21–28.

Կեղծ վերջին անձրևի պատգամը, որը ներկայացվում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակ, պնդում է. «Օրերը երկարաձգվում են, և ամեն տեսիլք ապարդյուն է դառնում»: Ի վերջո, մի թե այն պատգամավորները, որոնք ներկայացված էին Մովսեսով, Եղիայով, Եզեկիելով, Եսայիով և Հովհաննեսով, չձախողվեցին իրենց՝ 2020 թվականի հուլիսի 18-ի վերաբերյալ կանխատեսման մեջ: Այդ ժամանակ Լատդիկեական ադվենտիստի պատգամն է. «Այն տեսիլքը, որ նա տեսնում է, շատ օրերի համար է, և նա մարգարեանում է հեռավոր ժամանակների մասին»: Այդ պատմության մեջ ոչ միայն ամեն տեսիլք պիտի կատարվի, այլև պատգամաբերը պիտի ասի ժամանակակից Բաբելոնի կորուսյալ տանը. «Այսպես է ասում Տեր Աստված», «Ես պիտի դադարեցնեմ» Լատդիկեական ադվենտիզմի կեղծ «առակ»-ը: Ասա՛ նրանց. «Օրերը մոտեցել են, և ամեն տեսիլքի իրականացումը»: «Իմ խոսքերից ոչ մեկը այլևս չի երկարաձգվի, այլ այն խոսքը, որ Ես ասել եմ, պիտի կատարվի, ասում է Տեր Աստված»:

Լատդիկեացիներին ուղղված լուրը պահանջում է, որ լուրը մատնանշի, թե մոտեցել են այն օրերը, երբ յուրաքանչյուր տեսիլքի արդյունքը պիտի իրականանա, և այդ օրերը հարյուր քառասունչորս հազարների կնքման օրերն են: Այն էական միտքը, որ չպետք է

վրիպի այս հատվածում, այն է, որ Աստված ուղղակիորեն հայտարարում է, թե այն «օրերում», որոնք ներկայացնում են կնքման ժամանակաշրջանը, Ինքը պիտի դադարեցնի Լառդիկեական ադվենտիզմի «սին տեսիլքը», նրանց «շողոքորթ գուշակությունը» և նրանց կեղծ «առակ»-ը: Աստված նրանց կեղծ վերջին անձրևի լուրը դադարեցնում է մոտալուտ կիրակնօրյա օրենքից առաջ, որովհետև այն դադարեցնում է այն օրերում, որոնց մասին խոսում է: Նա այն դադարեցնում է՝ հաստատելով վերջին անձրևի ճշմարիտ լուրը, մինչ վեր է բարձրացնում նրանց, ովքեր ընտրված են լինելու նշանը մոտալուտ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Այդ ընտրյալները կնքվում են «երկրաշարժ»-ից առաջ:

Կեղծ վերջին անձրևի լուրի ունայն առակը դադարեցնելու մյուս ձևն այն է, որ վրա են հասնում Աստծո անսպասելի և սաստկացող դատաստանները, որոնք խավարի որդիների համար գալիս են որպես ճնշող անակնկալ, սակայն հենց այն լուրի մասն են, որ լույսի որդիները կանխասելիս են եղել: Պատմությունը, որի մեջ մենք այժմ մտնում ենք, շուտով պիտի առերեսվի Աստծո դատաստաններին: Այդ դատաստանները բազմիցս ներկայացված են Աստծո Խոսքում, և կնքման շրջանը, որ սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, այն վայրն է, ուր պիտի հասնի ամեն տեսիլք, ներառյալ Աստծո դատաստանների մասին տեսիլքները, որովհետև Նրա Խոսքը երբեք չի վրիպում:

Նախորդ հոդվածներում մենք ցույց տվեցինք, որ Դանիելի գրքի առաջին երեք գլուխները ներկայացնում են Հայտնության տասնչորսերորդ գլխի երեք հրեշտակների պատգամները: Երկրորդ գլուխը երկրորդ հրեշտակի պատգամն է և, հետևաբար, կնիքման ժամանակաշրջանի երկրորդ փորձության պատկերավոր ներկայացումն է: Առաջին փորձությունը առաջին գլուխն էր, և այն սննդակարգի փորձությունն էր, թե արդյոք մարդը կընտրեր երկնային կերակուրը, թե Բաբելոնի կերակուրը: Երկրորդ գլուխը ներկայացված էր Նաբուգոդոնոսորի՝ գազանների պատկերով արձանի մասին երազում պարփակված ծածուկ ճշմարտությամբ, որոնք թագավորություններ են:

Դանիել երկրորդ գլուխը ներկայացնում է գազանի պատկերի փորձությունը հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակ, և այն պարունակում է մի հասկացություն, որ ծածկված է, որովհետև Նաբուգոդոնոսորը չկարողացավ հիշել երազը: Այն ներկայացնում է մի ծածուկ ճշմարտություն, որ ապակնքվում է հարյուր քառասունչորս հազարի պատմության մեջ, և մի ծածուկ ճշմարտություն՝ պատկերի մեջ ներկայացված Աստվածաշնչյան մարգարեության թագավորությունների վերաբերյալ: Այն ներկայացնում էր կյանքի ու մահվան փորձություն Դանիելի և երեք արժանավորների համար, ինչպես նաև քաղդեացի իմաստունների համար, որոնք ճաշակում էին Բաբելոնի կերակուրից:

Էլեն Ուայթին ցույց տրվեց, որ գազանի պատկերը պիտի կազմավորվի «մինչ շնորհի ժամանակի փակվելը, որովհետև այն Աստծո ժողովրդի համար մեծ փորձությունն է, որով պիտի վճռվի նրանց հավիտենական ճակատագիրը»: Նաբուգոդոնոսորի ծածուկ երազը ներկայացնում է այդ փորձությունը: Պատկերի այն ծածուկ ճշմարտությունը, որ բացահայտվել է այս օրերում, երբ այլևս չի երկարաձգվում որևէ տեսիլքի

ազդեցությունը, այն է, որ Հիսուսը, որպես Ալֆա և Օմեգա, Աստվածաշնչյան մարգարեության թագավորությունների վերաբերյալ առաջին և վերջին հիշատակումներում նույնացրեց, որ ութերորդ գազանը յոթից է:

Հայտնության տասնյոթերորդ գլխի ութերորդ գազանը, որ յոթից է, պապական իշխանությունն է, որը վերադարձվել է երկրի գահին, և առավել խոր, ծածուկ գաղտնիքը, որ բացահայտվել է, այն է, որ ինչպես Միացյալ Նահանգներն այս ազգի մեջ գազանի պատկեր է կազմավորում, այնպես էլ այն կներկայացնի ութերորդի՝ յոթից լինելու երևույթը: Վախճանի ժամանակից՝ 1989 թվականից ի վեր, վեցերորդ նախագահը, որ հարուստ նախագահն է, որն ամբողջ վիշապի թագավորությունը խռովեց, 2020 թվականին մահացու քաղաքական վերք ստացավ առաջադիմական, «վոուք», ազատական համաշխարհայինականների ձեռքով, մինչ Հանրապետական եղջյուրը փողոցներում սպանվում էր Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի աթեիստական գազանի կողմից:

Միևնույն ժամանակ երրորդ հրեշտակի շարժումը մահացու վերք ստացավ 2020 թվականի հուլիսի 18-ին՝ Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի աթեիստական գազանի ձեռքով: Այդ շարժումը կազմված էր լաոդիկեացի Յոթերորդ օրվա աղվենտիստներից, և 2023 թվականին այդ շարժումը վեր կանգնեցվեց որպես երրորդ հրեշտակի փիլադելփիական շարժում: Երկու եղջյուրներն էլ սպանվեցին 2020 թվականին, և երկուսն էլ կանգնում են երեքուկես խորհրդանշական օրերից հետո: Գազանի քաղաքական պատկերի կազմավորումը բաղկացած է Միացյալ Նահանգներում Եկեղեցու և Պետության միավորումից, իսկ այն գազանը, որի պատկերը նրանք կերտում են վերջին օրերին, ութերորդ գազանն է, որ յոթից է: Երբ պատկերի գազանը կազմավորվի Միացյալ Նահանգներում, այն կունենա հենց Հռոմի ութերորդ գազանի այդ մարգարեական հատկանիշը:

Երբ գազանի պատկերի փորձությունը կատարվի ճշմարիտ բողոքական եղջյուրի վրա, նրանք, ովքեր ճանաչում են մարգարեական ճշմարտությունները, որոնք առնչվում են գազանի պատկերի կազմավորմանը երկրային գազանի երկու եղջյուրներում էլ, կհաստատվեն հավիտենության համար Քրիստոսի պատկերով: Այն հիմար կույսերը, որոնք ընդունել են ունայն և շողոքորթ տեսիլքը, հավիտենության համար կձևավորեն գազանի պատկերը:

«Սա՛ էր, որ Եզեկիել մարգարեն տեսավ, երբ նրա զարմացած հայացքի առաջ պատկերվեցին խորհրդանիշներ, որոնք բացահայտում էին մի Իշխանություն, որ վերակառավարում է երկրային իշխանավորների գործերը: Միմյանց հատող անիվները շարժվում էին չորս կենդանի էակների կողմից: Այս ամենից շատ վեր «կար մի աթոռի նմանություն, երևութապես՝ շափյուղայի պես, և աթոռի նմանության վրա, վերևում, կար մի նմանություն, որպես թե մարդու կերպարանք»:
Եզեկիել 1:26, RSV:»

«Անիվները, այնքան բարդ, որ առաջին հայացքից թվում էին խառնակության մեջ, շարժվում էին կատարյալ ներդաշնակությամբ: Երկնային էակներն էին մղում այդ անիվները: Մարդկային իրադարձությունների բարդ ընթացքը աստվածային

վերահսկողության ներքո է: Ազգերի կռվի և խռովության մեջ վերևում քերովբեների վրա նստողը դեռևս առաջնորդում է այս երկրի գործերը: Ամեն մի ազգի և անհատի համար Աստված տեղ է սահմանել Իր մեծ ծրագրում: Այսօր մարդիկ և ազգերը իրենց իսկ ընտրությամբ վճռում են իրենց ճակատագիրը, և Աստված ամեն ինչ տնօրինում է Իր նպատակների կատարման համար:»

«Այն մարգարեությունները, որոնք մեծ «ԵՄ ԵՄ»-ը տվել է Իր Խոսքում, մեզ հայտնում են, թե դարերի ընթացքի մեջ որտեղ ենք գտնվում: Այն ամենը, ինչ մարգարեությունը կանխագուշակել է մինչև ներկա ժամանակը, արձանագրվել է պատմության էջերում, և այն ամենը, ինչ դեռ պիտի գա, կկատարվի իր կարգով:»

«Ժամանակների նշանները հռչակում են, որ մենք կանգնած ենք մեծ ու հանդիսավոր իրադարձությունների շեմին: Մեր աշխարհում ամեն ինչ հուզման մեջ է: Փրկիչը մարգարեացավ Իր գալուստին նախորդող իրադարձությունների մասին. «Լսելու եք պատերազմների և պատերազմների լուրերի մասին... Ազգը պիտի ելնի ազգի դեմ, և թագավորությունը՝ թագավորության դեմ, և պիտի լինեն սովեր, համաճարակներ և երկրաշարժեր՝ զանազան տեղերում»: Մատթեոս 24:6, 7: Կառավարիչներն ու պետական գործիչները գիտակցում են, որ մի մեծ և վճռական բան շուտով պիտի տեղի ունենա, որ աշխարհը կանգնած է ահեղ ճգնաժամի եզրին:»

«Աստվածաշունչը, և միայն Աստվածաշունչը, տալիս է ճիշտ պատկերացում այն իրադարձությունների մասին, որոնք արդեն իսկ իրենց սովերներն են գցում առաջ, որոնց մոտեցման ձայնը երկիրը դողացնում է և մարդկանց սրտերը՝ ահից թուլացնում: «Ահա Տերը պիտի ամայացնի երկիրը և այն անապատացնի, պիտի խեղաթյուրի նրա երեսը և ցրի նրա բնակիչներին»: «Որովհետև նրանք խախտել են օրենքները, անարգել են կանոնադրությունները, ուխտագանգ են եղել հավիտենական ուխտին: Դրա համար անեծքը խժռում է երկիրը, և նրա բնակիչները տառապում են իրենց մեղքի համար»: Եսայիա 24:1, 5, 6, RSV:»

«Վա՛յ, որովհետև այն օրը մեծ է, և նրան նմանը չկա. դա Հակոբի նեղության ժամանակն է, բայց նա կփրկվի դրանից»: Երեմիա 30:7.

«Որովհետև դու Տիրոջը, որ իմ ապավենն է, Բարձրյալին, քո բնակարանն ես դարձրել. քեզ չարիք չի պատահի, և ոչ մի պատուհաս չի մոտենա քո բնակավայրին»: Սաղմոս 91:9, 10:

«Աստված չի լքի Իր եկեղեցին նրա ամենամեծ վտանգի ժամին: Նա փրկություն է խոստացել: Նրա արքայության սկզբունքները պիտի պատվեն բոլորի կողմից արևի ներքո»: Historical Sketches 277–279.

Մարդկային իրադարձությունների «բարդ խաղն» է, որ ներկայացված էր Եզեկիելի՝ Սրբությունների Սրբոցի տեսիլքում իրար հատող անիվներով՝ կնքման ժամանակի ընթացքում: Այդ իրադարձությունները աստվածային վերահսկողության ներքո են, որովհետև այդ իրադարձությունները Աստծո Խոսքի բոլոր տեսիլքների իրականացումն են, որոնք իրենց վերջնական և կատարյալ ազդեցությունն են գտնում կնքման ժամանակում: Կա մի «ձայն», որ նույնացնում է «ապշեցուցիչ ճգնաժամը», որի

գլխավորական «շեմին է աշխարհը»: Այդ «ձայնը» պատճառ է դառնում, որ «երկիրը դողա, և մարդկանց սրտերը վախից մարեն»: Թե՛ երկրի դողը, թե՛ մարդկանց սրտերի վախից մարելը խորհրդանշներ են յոթերորդ և վերջին Փողի ձայնի, որն է երրորդ վայրը:

Երրորդ վայրի իսլամի միջոցով ազգերի բարկացումը նման է երկունքի մեջ գտնվող կնոջ, այսպիսով ներկայացնելով աճող, սրվող ճգնաժամ: Այդ սրվող ճգնաժամը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, և 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ին վրա հասավ ծննդաբերական ցավի հաջորդ ծայրահեղ ալիքը, և քանի որ Աստծու Խոսքը երբեք չի ձախողվում, հաջորդ երկունքի ցավը գալիս է շատ շուտով, և այն լինելու է առավել ևս կործանարար: Դուք դեռևս քաղաքո՞ւմ եք ապրում:

Մենք կշարունակենք այս ուսումնասիրությունը հաջորդ հոդվածում:

«Մարգարեին անիվի մեջ եղող անիվը և նրանց հետ կապված կենդանի էակների տեսքը ամենը թվում էին բարդ և անբացատրելի: Սակայն անիվների մեջ երևում է Անսահման Իմաստության ձեռքը, և նրա գործի արդյունքը կատարյալ կարգն է: Ամեն մի անիվ, առաջնորդվելով Աստծո ձեռքով, կատարյալ ներդաշնակությամբ գործում է յուրաքանչյուր մյուս անիվի հետ: Ինձ ցույց է տրվել, որ մարդկային գործիքները հակված են չափազանց շատ իշխանություն փնտրելու և փորձելու իրենք վերահսկել գործը: Նրանք իրենց մեթոդներից և ծրագրերից դուրս են թողնում Տեր Աստծուն՝ Հզոր Գործողին, չափազանց շատ, և չեն վստահում Նրան ամեն ինչում՝ կապված գործի առաջընթացի հետ: Ոչ ոք չպետք է նույնիսկ մի ակնթարթ երևակայի, թե ինքը կարող է տնօրինել այն բաները, որոնք պատկանում են մեծ ԵՍ ԵՄ-ին: Աստված Իր նախախնամությամբ ճանապարհ է պատրաստում, որպեսզի գործը կատարվի մարդկային գործակալների միջոցով: Ուրեմն ամեն մարդ թող կանգնի իր պարտքի դիրքում, կատարելու իր բաժինը այս ժամանակի համար, և իմանա, որ Աստված է իր Վարդապետը»: Վկայություններ, հ. 9, էջ 259: